

κακοφραδοσύνη. Ροπή σὲ κακολογία/πανουργία, tendency to slander/cunning, Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδοσύνην.

κακῶς (ἀντίθ. εὖ). Κακῶς, badly, Δημόκριτος 160 οὐ κακῶς ζῆν.

καλεῖν. Ὀνομάζω, call/name, Ξενοφάνης 32.1 ἦν τ' Ἴριον καλέοις, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε Φιλόλαος 7 τὸ πρῶτον ἄρμωσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται Διογένης 5.2 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 6.11-48 καὶ καλεῖται ἡ μὲν σπληνίτις, ἡ δὲ ἥπατις ... αὗται δὲ σπερματίτιδες καλοῦνται Λεύκιππος A 24 (DK II 78,7) καθάπερ τῶν φυσικῶν καλούμενων Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὅκον ἐλευθερίῃ δουλείης Ἀρχύτας 2.2-11 μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ ἀγεωμετρικά, τρίτα δ' ὑπεναντία, ἂν καλέοντι ἁρμονικὰν ... ἀ δ' ὑπεναντία, ἂν καλοῦμεν ἁρμονικάν.

Καλλιστώ (ἀντίθ. Αἰσχροή). Ὡραία (προσωποπ.), Beauty (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἔνθ' ἦσαν ... Καλλιστῶ τ' Αἰσχροή τε, Θόωσά τε Διναίη τε. Πρβλ. κάλλος.

κάλλος (συνών. καλλοσύνη). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ νοῦς ὑπῆ.

καλλοσύνη (συνών. κάλλος). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 18a (τίτλ.) Περὶ καλλοσύνης ἐπέων.

καλὸς 1. (ἀντίθ. αἰσχρός). Ὡραῖος, beautiful, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαια 124 σάρμα εἰκὴ κεχυμένων ὁ κάλλιστος ... κόσμος Δημόκριτος 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γράφη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλὰ κάρτα ἐστὶν 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν 274 κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης 2.

(συνών. ἀγαθός, ἀντίθ. αἰσχρός, φαῦλος). Ἀγαθός/ὀρθός, good/right, Δημόκριτος 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλῶς ἔργμασι καλόν 102 καλόν ἐν παντί τὸ ἴσον· ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις οὐ μοι δοκέει 112 θείου νοῦ τὸ αἰεὶ τι διαλογίζεσθαι καλόν 182 τὰ μὲν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοις ἢ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχροὶ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦνται 194 αἱ μεγάλαι τέρψεις ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι τὰ καλὰ τῶν ἔργων γίνονται. || τὸ καλόν. Τὸ Καλὸ/τὸ Ὠραῖο, the Good/the Beautiful, Δημόκριτος 207 ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεών. || τὰ καλὰ (ἀντίθ. τὰ κακά). Τὰ καλὰ/τὰ Ὠραῖα, good/noble deeds, Δημόκριτος 56 τὰ καλὰ γνωρίζουσι καὶ ζηλοῦσιν οἱ εὐφυνέες πρὸς αὐτά. || καλόν (ἐστί). Εἶναι καλὸ/πρέπει, it is good/it is proper, Ἐμπεδοκλῆς 25 καὶ δις γάρ, ὁ δεῖ, καλόν ἐστὶν ἐνισπεῖν Δημόκριτος 38 καλόν μὲν τὸν ἀδικέοντα κωλύειν· εἰ δὲ μή, μὴ ξυναδικέειν 63 εὐλογέειν ἐπὶ καλῶς ἔργμασι καλόν. Πρβλ. ἀγαθός.

καλῶς (ἀντίθ. κακῶς) 1. Ὠραῖα/ἐναρμονισμένα, finely/harmoniously, Διογένης 3.5 καὶ τὰ ἄλλα, εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὐρίσκοι ἂν οὕτω διακείμενα ὡς ἀνυστὸν καλλίστα 2. Καλὰ/ὀρθά, rightly/correctly, Ἀρχύτας 1.1-3-5 καλῶς μοι δοκοῦντι τοῖ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι ... περὶ γὰρ τᾶς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀφείσθαι. Πρβλ. εὖ.

κάματος. Κάματος/κούραση, weariness/tiredness, Ἡράκλειτος 84b κάματος ἐστὶ τοῖς αὐτοῖς μοχθεῖν τε καὶ ἄρχεσθαι 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπανσιν.

κανών. Κανών, canon/rule, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ... ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπὴλλακται 10b (τίτλ.) Περὶ λογικῶν ἢ Κανὼν ΑΒΓ 11 (τίτλ.) ἐν δὲ τοῖς Κανόνσι δύο φησὶν εἶναι γνώσεις Ἀρχύτας 3.13 κανὼν δὲ καὶ κωλυτὴρ τῶν ἀδικούντων <ἐὼν> (sc. ὁ λογισμὸς) τοὺς μὲν ἐπισταμένους λογίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε, πείσας ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν, ὅταν ἐπ' αὐτὸν ἔλθωντι.